

Jane Augustine két verse

(ford. Koppány Márton)

METAFIZIKA BENTRŐL

Ólomszürke ég ereszkedik
a völgyre, és a szellem
kínlódik, úgy érzi, bezárták.

Minek az időt
megszemélyesíteni: e gyémánt
intellektus - bárkié - hipp-hopp

felizzik, bármilyen
fény játszadozzon rajta. Miért
képelem, hogy hallásom, látásom

tompul? Egy belső színpadon
szereplők hada nyüzsg
zsörtölődnek, hadakoznak és eltűnnek

egy pillanat alatt. Levelet kell írnom,
telefonálnom kell, hogy kibékítsem
őket, az íróasztalnál gubbasztok

bent a szobában, a megfoghatatlan
szabadságot kergetve, amit így
nem érhetek el.

A kilátást

a szemközti ablakból
ugyanaz a majdnem-fekete fenyő takarja,
amely egy-két napja még zöld volt.

A ROSITA TEMETŐBEN

Tűlevelek borítják
az öreg köveket, a névteleneket:

hiányos famíliák
egy léckerítés mögött, márványba vésett

születési dátum. Nincs még "-ig"
a feleség nevéénél, aki e vasárnapon sem

jött el a férje sírjához.

Innen pedig Floy Smith halálának dátuma

hiányzik. Némán, leszíjazva halt meg
1987 március 6-án

egy szeretetotthonban. A hamvait nem tették
öngyilkos fia mellé,

kivésett neve hiába vár rá—

ennyit a tervekről.

Szóval akarok-e én
itt egy északi zugot
egy repedezett vörös homokkő,

viharvert mérföldmutató,
és az Adams gyerek között?

Mindegy, csak valahol
valaki meglátogathasson.

Két lehullott

túlevelet és öt fenyőtobozt helyezek
Floy üres sírjára,

mert elfelejtettem virágot hozni.

Copyright © 2004 by Jane Augustine

Jane Augustine: **Arbor Vitae**
Marsh Hawk Press
New York
Copyright © 2002, Jane Augustine

Hungarian translation © Márton Koppány 2004